

РЕШЕНИЕ

№ 38121

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7379** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от заместник директор на ТД на НАП С., чрез юрк. С. Й. Е., срещу решение № 1281 от 04.04.2025г., постановено по анд № 12817/2024г. по описа на СРС, 136 с-в.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление № 773993-F753368 от 12.06.2024г., издадено от зам.-директор на ТД на НАП С., с което на Т. Л. Ш. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 64824,62 лева на основание чл. 80а, ал. 1 ЗДДФЛ. С жалбата се поддържа, че решението на СРС е неправилно и необосновано, поради което се прави искане за отмяната му и постановяване на друго, с което наказателно постановление № 773993-F753368 от 12.06.2024г. да се потвърди изцяло. Излагат се доводи, че представените по делото доказателства, разгледани в тяхната съвкупност, безспорно доказват, че сключеният между Т. Л. Ш. и „ГМ Резидънс“ ООД договор за кредитна линия от 29.06.2022г. е породил правни последици, което доказва по категоричен начин извършеното административно нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „а“ ЗДДФЛ, а необсъждането на доказателствата в тяхната съвкупност и фактическа последователност от съдебния състав, който е разгледал единствено липсата на подпис на лицето, без да бъдат взети предвид последващото поведение на страните и другите извършени от тях действия, е довело до неправилно приложение на закона – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК вр. чл. 63в ЗАНН.

В съдебното заседание касаторът се представлява от юрк. Е., който поддържа жалбата и претендира отмяна на решението на районния съд, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител адв. В., в съдебното заседание и с представения писмен отговор оспорва подадената касационна жалба и прави искане за отхвърлянето ѝ.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, съответно постановеното от СРС решение – за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 АПК, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С оспореното пред въззивния съд наказателно постановление № 773993-F753368 от 12.06.2024г., издадено от зам.-директор на ТД на НАП С., на Т. Л. Ш. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 64824,62 лева на основание чл. 80а, ал. 1 ЗДДФЛ.

Софийският районен съд е приел за установено от фактическа страна, че на 26.01.2024г. е съставен акт за установяване на административно нарушение № F753368 от актосъставителя Р. К. М. в присъствието на един свидетел при установяване на нарушението за това, че на 22.01.2024г. в ТД-НАП- С., офис „М.“, намиращ се на [улица], била извършена насрещна проверка, възложена с Резолюция за извършване на проверка № П-22221024003394-ОРП0001/10.01.2024г. В хода на проверката било установено, че жалбоподателят в качеството му на данъчно задължено лице съгласно чл. 3, т. 1 от ЗДДФЛ за финансова 2022г. е подал ГДД по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. №2210И12114983/31.03.2023г., в която не е декларирал непогасената част от предоставен заем на „ГМ Резидънс“ ООД, с ЕИК[ЕИК], в размер на 648 246.16 лева. В АУАН е посочено, че е била нарушена разпоредбата на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. “а“ от ЗДДФЛ, като е посочено, че нарушението е извършено на 31.03.2023г. Въз основа на горепосочения АУАН е издадено и оспореното наказателно постановление № 773993-F753368 от 12.06.2024г., издадено от Х. Б. М. - зам.-директор на ТД на НАП С., с което на жалбоподателя Т. Л. Ш. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 64824.62 лева на основание чл. 80а, ал. 1 от ЗДДФЛ. В АУАН и НП е посочено, че Т. Л. Ш., в качеството му на заемодател, е сключил договор за кредитна линия от 29.06.2022г. с „ГМ Резидънс“ ООД с ЕИК[ЕИК] за сума в максимален размер до 1 100 000.00 евро, като за времето от 30.06.2022г. до 28.09.2022г. предоставил сума в общ размер 648 246.16 лева. Въз основа на тези факти и депозираната от жалбоподателя ГДД наказващият орган е определил, че с действията си жалбоподателят е покрил състава на нарушение по чл. 50, ал. 1, т. 5, б. “А“ ЗДДФЛ.

При така установената фактическа обстановка СРС, като е констатирал, че в материалите по преписката, предоставени от административнонаказващия орган, са приложени договорът за кредитна линия и три броя извлечения по сметка, както и че в представените банкови документи като основание за преводите е посочен договорът за кредитна линия, но същевременно приложеният по преписката договор не е подписан от жалбоподателя, в качеството му на заемодател, е намерил, че не са представени категорични доказателства основанието на преводите да е съществувало към момента на тяхното извършване, както и действията на жалбоподателя да са покрили състава на посоченото административно нарушение. При тези мотиви СРС е отменил обжалваното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо, но е неправилно.

Основателно се явява наведеното в касационната жалба възражение, че СРС не е обсъдил представените с преписката писмени доказателства в тяхната съвкупност и фактическа последователност, като е разгледал единствено липсата на подпис на заемодателя в приложения договор за кредитна линия от 29.06.2022г., като по този начин и не е изпълнил задължението си за обективно, пълно и всестранно изясняване на обстоятелствата по делото.

В тази връзка следва да се посочи, че НПК, приложим в производството по обжалване на наказателните постановления пред районния съд по силата на чл. 84 ЗАНН, вменява в задължение на съда да вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина - чл.13, ал.1 НПК. Изпълнението на това задължение налага съдът да изясни всестранно и пълно всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Съгласно чл. 107, ал. 2 НПК съдът събира доказателствата по направените от страните искания и по свой почин, когато това се налага за разкриване на обективната истина.

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение не е основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото.

Решаващият състав на СРС не е обсъдил, на първо място, представените с преписката и в хода на съдебното следствие пред въззивния съд писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, като не е взел предвид и реалния характер на договора за заем съгласно чл. 240 от ЗЗД, поради което изведеният краен извод, че не са представени категорични доказателства основанийта на преводите да е съществувало към момента на тяхното извършване, се явява необоснован. Ако съдът беше изпълнил задължението си да обсъди поотделно и в тяхната съвкупност релевантните доказателства, вкл. представените с преписката банкови извлечения и декларация от Т. Л. Ш. от 24.01.2024г., както и установяваните с тях факти и относимостта им към съставомерността на вмененото нарушение, би могло да се достигне до формиране на други правни изводи.

Отделно от горното, в хода на съдебното следствие пред Софийския районен съд са представени от жалбоподателя писмени доказателства във връзка с наведеното в жалбата възражение за липсата на осъществен състав на нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5 ЗДДФЛ, по-конкретно протокол от извънредно Общо събрание на съдружниците в „ГМ Резидънс“ ООД, които съдът изобщо не е обсъдил, независимо от задължението си да изложи в решението конкретни фактически установявания, относими към нарушението. В тази връзка следва да се посочи, че жалбоподателят е навел възражение с въззивната жалба, че не е налице нарушение, тъй като предоставените от същия суми на „ГМ Резидънс“ ООД имат характера на допълнителни парични вноски, които не подлежат на деклариране в ГДД, като се позовава на решение на Общото събрание на съдружниците на „ГМ Резидънс“ ООД от 05.12.2022г. Същото касае, обаче, преоформяне на отношенията между дружеството и Т. Ш. във връзка с предоставяните от последния, като съдружник, суми на основание чл. 2, т. 2.2 от протокол на Общото събрание на дружеството от 26.06.2022г. /която дата предхожда посочената дата на сключване на процесния договор за кредитна линия – 29.06.2022г./, какъвто протокол от общо събрание не е представен, поради което и неизяснен е останал въпросът относно основанията за предоставяне на сочените суми, относно които общото събрание на съдружниците е взело решение, че ще се считат за направени допълнителни парични вноски.

Софийският районен съд, като инстанция по същество, е бил длъжен да попълни делото с всички относими доказателства, като неправилно установена от въззивния съд фактическа обстановка и липсата на мотиви относно относими към извършеното нарушение факти е пречка за настоящата инстанция да провери законосъобразността на изводите на СРС, доколкото съгласно разпоредбата на чл. 220 АПК касационната инстанция преценява приложението на материалния закон въз

основа на фактите, установени в обжалваното решение.

При това положение налага се изводът, че оспореното решение не е основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Непълнотата на мотивите на въззивния съд по посочените въпроси препятства касационната инстанция да осъществи контрол за правилност на съдебното решение и съставлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което налага отмяната на съдебното решение.

Предвид забраната за нови фактически установявания по чл.220 АПК от касационната инстанция, след отмяна на решението делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, който да изпълни задължението си да събере и обсъди поотделно и в тяхната съвкупност релевантните доказателства, установяваните с тях факти и относимостта им към съставомерността на вмененото нарушение, да извърши дължимия правен анализ и да мотивира произнасянето си по същество, като обсъди и възраженията на жалбоподателя.

В зависимост от изхода на делото въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и чл. 222, ал.2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1281 от 04.04.2025г., постановено по анд № 12817/2024г. по описа на СРС, 136 с-в, с което е отменено наказателно постановление № 773993-F753368 от 12.06.2024г., издадено от зам.-директор на ТД на НАП С., като

ВРЪЩА ДЕЛОТО за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.